

?Edifici Perramon

Als anys seixanta del segle passat, el sector de la carretera de Vic proper al Passeig encara era més industrial que residencial, però el centre urbà es desplaçava cap a aquesta zona i per això, el 1965, es va construir aquest edifici en estil racionalista de postguerra, obra del prolífic arquitecte manresà Manuel Ribera Firmat, autor d'obres emblemàtiques com el proper gratacels d'habitatges de Caixa Manresa a la Bonavista, construït al mateix temps, o l'hotel Pere III.

Foto: Francesc Rubí.

És una edifici comercial i industrial entre mitgeres, de planta trapezoïdal, amb soterrani, planta baixa i tres pisos, de disseny funcional. La façana principal de la carretera de Vic està dividida en dos sectors verticals, un de gran a l'esquerra i un altre a la dreta. El gran presenta una distribució reticular basada en cinc grans obertures per planta, pràcticament quadrangulars. A la planta baixa funcionen com a aparadors amb grans vidrieres, excepte la central, que fa de porta d'accés a la botiga. Al primer pis, que també forma part de la botiga, hi ha vidres, i al segon i al tercer hi ha grans finestres practicables. Els eixos de composició horitzontals i verticals de la façana estan formats per la mateixa estructura de pilars i forjats de formigó, recoberts amb plaques de pedra artificial a la planta baixa i per mosaic de petites tesselles de ceràmica a les plantes superiors. A la part dreta de la façana, el mur és pràcticament cec, amb quatre petites finestres horitzontals en cinta, a cada pis, mentre que el parament és d'arrebossat de ciment. La façana posterior reproduïx el mateix esquema de grans finestres col·locats entre l'estructura de formigó. El soterrani d'aquest edifici és ocupat per l'empresa Perramon i Badia, que té la seu principal a l'altra banda de la carretera de Vic i té els dos sectors comunicats per un túnel.

El catàleg de Manresa protegeix de manera parcial l'edifici, el volum i els elements formals com la

composició de les façanes originals o el tractament dels revestiments, per la importància històrica i artística en mostrar un estil funcional o racionalista a la ciutat. L'edifici va acollir durant molts anys la botiga d'esports Sagi i, al soterrani, una part de la fàbrica de cintes Perramon i Badia. Al darrere, hi ha una nau que havia estat, de 1956 a 1964, les instal·lacions d'AUSA.

[despiece]**PER SABER-NE MÉS:**

Lluís Virós, *Perramon&Badia, una aventura empresarial de 75 anys*, Perramon i Badia SA, Manresa, 2001. Lluís Virós, *AUSA, 1956-2006. Cinquanta anys de treball i creativitat*. Angle Editorial i Ausa, Manresa, 2006.[/despiece]